

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118226751
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6118226751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu Ing. Q. S., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX V. XXX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.962,66 Eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/19/2018 - 114 zo dňa 27. 10. 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 10Csp/19/2018 - 138 zo dňa 08. 12. 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/19/2018 - 114 zo dňa 27. 10. 2020 vo výroku I. a III. v spojení s opravným uznesením č. k. 10Csp/19/2018 - 138 zo dňa 08. 12. 2020 p o t v r d z u j e.
- II. Odvolanie žalovaného proti II. výroku rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/19/2018 - 114 zo dňa 27. 10. 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 10Csp/19/2018 - 138 zo dňa 08. 12. 2020 o d m i e t a.
- III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.273,90 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanému uložil povinnosť nahraďiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 53,50% (III. výrok). Následne opravným uznesením zo dňa 08. 12. 2020 opravil záhlavie písomného vyhotovenia rozsudku v časti nesprávneho označenia žalovaného.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.962,66 Eur. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel niekoľko zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré neobsahovali zákonom požadované náležitosti a ani správny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Z tohto dôvodu považoval zmluvy za bezúročné a bez poplatkov.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca čerpal v období od mája 2014 do septembra 2016 od žalovaného tieto úvery:

4. Úver č. 1 podľa zmluvy č. 602600207 zo dňa 15. 05. 2014 v sume 1.000,- Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v celkovej sume 1.968,- Eur do 13 mája 2015. Žalobca na tomto úvere uhradil 1.688,76 Eur, nakoľko celková čiastka, ktorú mal pôvodne uhradiť, bola ponížená na žiadosť žalobcu o predčasnú splatnosť úveru. Bezdôvodné obohatenie tak predstavovala sumu 688,76 Eur.

5. Úver č. 2 podľa zmluvy č. 602600427 zo dňa 12. 10. 2015 v sume 1.600,- Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v celkovej sume 3.144,- Eur do 12. 10. 2016. Úrok bol vo výške 68,50% a RPMN 28%. Žalobca uhradil na tomto úvere sumu 3.144,- Eur. Bezdôvodné obohatenie (suma prevyšujúca poskytnutý úver) predstavuje sumu 1.544,- Eur. K úverovej zmluve bola pripojená „Dohoda o plnení v splátkach“ zo dňa 12. 10. 2015, podľa ktorej mal žalobca uhradiť sumu 3.144,- Eur v 12-tich splátkach po 262,- Eur vždy k 13. dňu v mesiaci, počnúc dňom 13. 12. 2015, s tým, že spotrebiteľ bral na vedomie, že výška RPMN je 302,67%.

6. Úver č. 3 podľa zmluvy č. 621900022 zo dňa 22. 07. 2016 v sume 2.000,-Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v celkovej sume 2.613,60 Eur v 12-tich mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,- Euro a ďalšie v sume po 326,20 Eur, vždy k 22 dňu v mesiaci, počnúc dňom 22. 08. 2016. Žalobca uhradil na tomto úvere sumu 2.613,60 Eur. Bezdôvodné obohatenie (suma prevyšujúca poskytnutý úver) predstavuje sumu 613,60 Eur.

7. Úver č. 4 podľa zmluvy č. 621900037 zo dňa 23. 08. 2016 v sume 300,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť v celkovej sume 475,20 Eur (vrátane poplatku 100,- Eur za „expresné spracovanie úveru“) v 12-tich splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,- Euro a ďalšie v sume po 58,90 Eur, vždy k 23. dňu v mesiaci, počnúc dňom 23. 09. 2016. Žalobca uhradil na tomto úvere sumu 416,30 Eur. Bezdôvodné obohatenie (suma prevyšujúca poskytnutý úver) predstavuje sumu 116,30 Eur.

8. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 2 písm. d), § 9 ods. 1 prvá veta, ods. 2 písm. f), g), j) a k), § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 123/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom po 30. 09. 2015 (ďalej len „ZoSÚ“), § 451 ods. 1, 2, a § 107 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

9. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 688,76 Eur z úveru č. 1, nakoľko zohľadnil dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovaným. Žalobca uhradil tento úver dňa 20. 08. 2014 a žaloba bola podaná dňa 19. 02. 2018. Keďže posledná úhrada úveru č. 1 bola uskutočnená 20. 08. 2014, objektívna trojročná premlčacia lehota uplynutia v auguste 2017, t. j. pred podaním žaloby. Pri úvere č. 2 prvoinštančný súd konštatoval, že RPMN nebola uvedená pri poskytnutí úveru, či už v samotnej zmluve alebo v dohode o splátkach v správnej výške. Navyše RPMN niekoľkonásobne presahovala priemernú úrokovú mieru pri spotrebiteľských úveroch obdobného druhu v bankovom sektore. Mal preukázané, že žalobca čerpal úver vo výške 1.600,- Eur a uhradil 3.144,- Eur t. j. veriteľovi zaplatil o 1.544,- Eur viac ako od neho dostal.

10. Vo vzťahu k úveru č. 3 a úveru č. 4 dospel vlastným prepočtom, že v zmluvách o spotrebiteľskom úvere nebola uvedená správna výška RPMN, pričom pri úvere č. 3 uhradil žalobca na tomto úvere viac o 613,60 Eur a na úvere č. 4 viac o 116,30Eur. Podľa názoru okresného súdu v zmluvách o spotrebiteľskom úvere bola uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, a preto tieto zmluvy považoval za bezúročné a bez poplatkov, pričom bezdôvodným obohatením žalovaného bolo všetko, čo prijal od žalobcu nad rámec poskytnutých súm úverov, t. j. spolu suma 2.273,90 Eur, v ktorej okresný súd žalobe vyhovel.

11. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a to podľa pomeru úspechu strán. Úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v spore, čo predstavuje 53,50%.

12. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalovaný v celom rozsahu odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Bol toho názoru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie trpí vadami podľa § 365 ods. 1, písm. f) a h) CSP. Uviedol, že zmluvy uzavreté so žalobcom obsahovali všetky obligatórne náležitosti. Vo vzťahu k úveru č. 1 vzniesol námietku premlčania.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý mal za to, že rozsudok spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, pričom odvolanie žalovaného nie je podľa jeho názoru možné subsumovať ani pod jeden z možných odvolacích dôvodov. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na podanom odvolaní a svoje vyjadrenie považoval za dostatočné.

15. Žalobca nevyužil svoju možnosť a k vyjadreniu žalovaného sa už v rámci odvolacej dupliky nevyjadril.

16. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) len v rozsahu odvolania žalovaného podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených odvolaním podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny a vo výroku II. podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie žalovaného odmietol.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

21. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd úvodom konštatuje, že odvolanie žalovaného (č. I. 329 až 334 spisu) je takmer obsahovo identické s jeho vyjadrením k žalobe (č. I. 64 až 79 spisu). V odvolaní nevedol žiadne skutkové tvrdenia, ktorými by namietal nesprávnosť záverov okresného súdu, ktorý sa s týmito vysporiadal v rozhodnutí vo veci samej.

22. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia dospel k záveru, že nárok žalobcu je v časti dôvodu. Súd prvej inštancie správne právne posúdil, že zmluvy o úveroch na základe ktorých boli zo strany žalovaného ako veriteľa poskytnuté žalovanému ako dlžníkovi úvery č. 1 až č. 4 mali spotrebiteľský charakter. Rovnako okresný súd v tomto prípade správne skúmal, či uzavreté zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ. Podľa názoru súdu prvej inštancie bola pri úvere č. 2, 3 a 4 RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Z tohto dôvodu považoval tieto úvery za bezúročné a bez poplatkov a teda žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške súm, ktoré prevyšovali zaplatenú istinu za poskytnutý úver. Vo vzťahu k úveru č. 1 však dospel k záveru, že z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno žalobcovi priznať ním uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to z dôvodu premlčania tohto nároku s ohľadom na vznesenú námietku premlčania. Okresný súd v tejto časti žalobu zamietol.

23. Keďže z obsahu podaného odvolacieho návrhu žalovaného je zrejmé, že tento žiada zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie bol predmetom preskúmania odvolacím súdom celý rozsudok súdu prvej inštancie.

24. Odvolací súd preskúmal výrok, ktorým okresný súd žalobe čiastočne vyhovel a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2. 273,90 Eur, pričom dospel k záveru, že v tejto časti je odvolanie žalovaného nedôvodné. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia

dospel k správne mu záveru, že úvery č. 2, 3 a 4 neobsahujú údaj o RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, čoho dôsledkom je v zmysle § 11 ods. 2 písm. b) ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Výška priznaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nebola zo strany žalovaného namietaná.

25. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ, sa pod pojmom RPMN rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pričom celkovými nákladmi v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Odvolací súd je toho názoru, že RPMN je jeden z najpodstatnejších inštitútov slúžiacich na orientáciu na trhu spotrebiteľských úverov. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pomocou RPMN môže spotrebiteľ pomerne jednoducho zistiť, ktorý úver resp. pôžička je pre neho výhodnejší. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 2 bola RPMN vo výške 28 % a teda bola uvedená nižšia výška RPMN ako výška dohodnutých úrokov, ktorá bola v tejto zmluve vo výške 68,50%. Z uvedeného je zrejmé, že RPMN nebola uvedená správne, ak hodnota RPMN zodpovedá celkovým nákladom spotrebiteľa zahŕňa v sebe okrem iného aj úrokovú sadzbu, ktorá bola vo výške 68,50%, a teda je zrejmé, že RPMN nebola uvedená správne už v samotnej zmluve. Tento nedostatok nebolo možné zhojiť ani dohodou o plnení v splátkach, v ktorej žalovaný rovnako uviedol nesprávnu výšku RPMN. Vo vzťahu k úveru č. 3 a č. 4 odvolací súd uvádza, že v spotrebiteľských zmluvách obligatórne náležitosti tak, ako sú vymedzené v ust. § 9 ZoSÚ, musia byť uvedené priamo v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Nestačí preto, aby informácie o RPMN boli uvedené na samostatnej listine označenej ako „informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemerná RPMN na príslušný spotrebiteľský úver. Tieto informácie majú byť zahrnuté v texte úverovej zmluvy. Z tohto dôvodu preto pri úveroch č. 3 a 4 taktiež absentoval údaj o výške RPMN. Z tohto dôvodu boli aj tieto úvery zo strany prvoinštančného správne vyhodnotené ako bezúročné a bez poplatkov.

26. Okresný súd tak správne dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov č. 2 až 4, z ktorého dôvodu zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého výška nebola zo strany žalovaného rozporovaná.

27. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

28. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

29. Odvolací súd výrokom II. odmietol odvolanie žalovaného voči rozsudku okresného súdu, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol (II. výrok). Zamietajúci výrok predstavoval úspech žalovaného v spore. Keďže v zmysle vyššie citovaného § 359 CSP môže odvolanie podať strana sporu v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, tak odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti bolo podané odvolanie neoprávnenou osobou, a preto v tejto časti odvolanie žalovaného v súlade s § 386 písm. b) odmietol.

30. Vo vzťahu k závislému výroku o trovách konania (III. výrok), odvolací súd uvádza, že prvoinštančný súd správne právne posúdil nárok žalobcu na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP t. j. podľa pomeru úspechu. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2.962,66 Eur, pričom súd prvej inštancie mu priznal sumu vo výške 2.273,90 Eur, čo predstavuje pomerný úspech žalobcu 76,75% $((2.273,90 \text{ Eur} / 2.962,66 \text{ Eur}) \times 100)$ a pomerných úspech žalovaného vo výške 23,25% $(100\% - 76,75\%)$. Z uvedeného je potom zrejmé, že celkový úspech žalobcu v spore predstavoval rozdiel medzi pomerným úspechom žalobcu a žalovaného čo je 53,50% $(76,75\% - 23,25\%)$.

31. S poukazom na vyššie uvádzané odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. v súlade s § 387 ods. 1 CSP z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil a vo výroku II. odvolanie žalovaného v súlade s § 386 písm. b) CSP odmietol.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).